

מ"ק כ"א

תהו נעל : מדיפא רבנן - רישא תורה אור
 דקב הקיטע נמי רבנן ודייקי ואנעלך
 תחס ודקתני קב הקיטע עור כשר במחופה
 עור : אדחני סיפא אנפיליא של בגד -
 פסולה האי הוא ודאי דלאו נעל הוא
 דהא לא מגין ליטמעין חילוק בקב
 הקיטע דאפ"ג דמגין לאו נעל וכ"ס
 האי : סיפא נמי ר' מאיר - ולא
 דייק תחס ואפילו הכי של בגד לא
 משום דלא מגין אבל קב הקיטע מגין
 הלכך אפילו אין מחופה עור כשר :
למדחסיא - לדחוף רגלו בקרקע :
 מוטא - לאו אורחיה למדחסיא : על
ליחתא דכרעיה - שרגלו הפוך ודורס
 בעלזיו של רגל ליחתא לשון לוחים
 (שבת דף מו.) פלנאך כלומר שאינו
 דורס במקום מדרס רגלו ואפ"ג
 דתנן (לעיל דף ק"א.) מן הארכובה
 ולמטה כשרה החס הוא דכי נחסף
 רגלו קס ליה שוק ורחמנא אחר מעל
 רגלו דהיינו שוקו אבל האי לאו רגל
 הוא : והפניא במסיכות הרגלים -
 כשרה : מאי לאו דתלין כסו איהו -
 הגורר את רגלו והס עקומים :
 לאחר - שרגלו ישרה : כר אובא ובר
 קיפוף - צפ' אלו מגלמין (מ"ק כ"ה)
 דאחלסו לדעתיה דרב אפי' וליחתא
 כרעיהו : רגלים - שלס רגלים תחוג
 (שמות עב.) פרט לבעלי קבין -
 שפטורים מן הראייה אלמא שוק לאו
 רגל הוא : מעל רגלו - משמע מדבר
 שהוא על רגלו מדלא כתיב וחללא
 נעלו מרגלו : שמע מינה - ממחגי'
 דקא מחקר מן הארכובה ולמטה :
האי אסתורא - קביליא המפסקת
 בין שוק לרגל : עד ארעא נמי. ואין
 עוד פרק אחר למטה הימנה בעקב :
דלסדי כרעא - השוק ועומד למול
 קף הרגל לאו מעל הוא וככרעא
 דמי : ובשליטה סיוולתא מבין רגליה -
 אלמא ארביס נמי מיקרו רגל :
 נעולא עקביס כדכרעיה : והולך
 יולא מבין רגליה ממש והיינו דכתיב
 מבין רגליה : לא עשס רגליו - לא
 הסיר שער זקן התחתון : לנסך
 את רגליו - מי רגלים אלמא ירכיס
 רגל מיקרו : אך מסיך הוא את
 רגליו - בעגלון מלך מואב כתיב :
 בין רגלים - בין ירכוסיה שבה עליה
 סוכרא ונכסוונה כדי לייגעו : כרע
 נפל שכיב - שבעה כתיב בקרא :
 רעה

שבת ס"ז יומא ט"ז

הגהות הב"ח
 (א) גם' והתניא סמוכות
 סרגלים מאי לאו : (ב) תוס'
 ד"ה והחולל וכו' והיא
 ד"ה לטני יבס : (ג) ד"ה
 קב הקיטע וד"ה כאלמלא
 כ"ד :

מ"ק כ"ב ע"ט

תגינה ג. ד. ערכין י"ג

(ע"י רש"י בערכין י"ג : מטואר הישכ)

(י"ל רב אשי אמר וכו' בערכין י"ג : על גבול)

(לעיל י"א וע"ג)

סוכות י' ט"ז כ"ג

שם ע"ט

גליון הש"ס
 רש"י ד"ה סאי אסתוריא
 קביליא וכו' ע"י נמוח ל'ג
 ע"א רש"י ד"ה אסתוריא
 וע"ד ל' ע"א כחוס' ד"ה
 קיפונה כחוף הדבור :

(פסוקין ע"ד)

לכתחלה דל"ל רבי חייו כתי עמודי
 לל"א שפי' בקונט' ועוד דכתיב ועמד
 ואמר ומיהו עיטובא ליכא מדלא
 כתיב ויעמוד ויאמר אבל ועמד ואמר
 אינו אלף סיפור דברים בעלמא והכי
 נמי מופשט במסכת מועד קטן
 (דף כ"א. וע"ס) גבי מגין לקריעה
 מעומד אבל ועמוד שני האנשים אמ"ג
 דלא כתיב ויעמוד היינו לפי שאין
 כתיב שם מעשה אחר כך אבל הכא
 אחר ועמד כתיב המעשה ואין כאן
 אלף סיפור דברים בעלמא כמו
 *עמוד וקדשו *ועמדה וגשמת והא'
 דדרשין בספרי ועמד אין דברים
 הללו אלא בעמידה אומר רבינו
 יהודה דשמת לכתחלה בני הכי
 כדפרישית* : **והחולצת** מן
 הכוונה לחליצה כשרה - וח"ת מהיכה
 ס"ד למעוטי כוונת וי"ל מדכתיב
 לעיני הקונים והיא דה"ה (ג) לפני
 יבס אל"ג משום דכתיב וירקה בפניו
 דהוי כמו לעיניו קמ"ל דלא :
 (ג) **הקיטע** מני רבי מאיר היא -
 דכתיב *מעל ממה שאין רגילים
 לעשות : **באנפיליא** של
 בגד אחר לרבנן - דלא כתיב
 מעל מבגד כיון דאין רגילות לעשות
 כן והיא אנפיליא הקשה ר"ת דהכא
 משמע דר' יוסי לא כתיב קב הקיטע
 מעל דמוקרי כריתא דמכשרא ליה
 לחליצה כ"ל מאיר דוקא וכן משמע
 בפרק במה אשה (שבת דף ק"ט. וע"ס)
 ואילו בפרק בתרא דיומא (דף ע"ג. וע"ס)
 אמרינן דקב הקיטע בין לר' מאיר
 בין לרבי יוסי מעל הוא וטעם דר'
 יוסי גבי שבת דלמא מיפסק ואפי'
 לחייו ר' אמות ברה"ר ועוד קשיא
 דהכא שרינן של שטם לחלוץ ובפרק
 בתרא דיומא (ע"ס) אמרינן אני ראייה
 את רבי יהושע בן לוי שילא כסנדל
 של שטם ביה"כ ובשמעתין מומי
 יה"כ לחליצה : **מאן** דמסגי על
 ליחתא דכרעיה לא חליץ. פי' בקונט'
 שאין זה קרוי רגל כיון שהפכו כל
 שוק ידיה נמי לא מיקרי מעל רגלו
 אבל היכא שנקטעה רגלו שוק היינו
 מעל רגלו דכיון דקודם קטיעה היה
 שוקו מעל רגלו אחר קטיעה נמי קרינא
 מעל רגלו ובענין זה פי' גאון אחד
 ור"ח פי' טעמא דלא חליץ מאן דמסגי
 על ליחתא דכרעיה דלא מזי ספיר
 למדחסיא לכולי כרעיה ארעא לפי
 זה נמי אחי ספיר הא דגרע מקיטע
 דקיטע דחיס ספיר כוליה שוקיה
 ארעא מתוך פירושו משמע דפשיטא
 מן הארכובה ולמטה חלוצה כשרה היינו בקושר
 איכא לפרושי נמי דיהיב לאחר וחליץ
 בכמה מקומות דיכול לומר וליטעמין
 לאו המסקנא לא והא דפריך רגלים פרט
 הוא קשירה במקום רגל ורבינו נאס'
 במתני' לאו באיפסקא לכרעיה אלא
 נפקא לן מפעמים בפרק קמא דחגיגה
 (דף ג. וע"ס) מכל מקום פריך שפיר
 מואסמיה סנא ארגלים : **(ו)** קא
 מתהיגא מעבירה - ליכא למימר דפריך
 אמאי לא מסרה למתא דכרעיה להכריע
 להביאו עליה (דף כ"ג. וע"ס) ובהוריות
 לא היהא מילתא קיימא הך פירכא
 בזיר (דף כ"ג.) ובהוריות (דף י"ז) :
 רעה

ל"א ב מ"י שם סלכא ח
 טו"ט שם סלכות
 חליצה ספיף מח (ובסדר
 חליצה ספיף ט')
 ל"ב ג מ"י שם סלכא יח
 טו"ט שם ספיף כ"ב :
 ל"ג ד מ"י שם סלכא
 טו"ט שם ספיף
 י' וי"ח קפי ספיף ג'
 ובספר קטע כתיב סדר
 חליצה ספיף טו וספיף ג' :
 ל"ד ה מ"י פ"י"ט מ"ג
 שבת סלכא טו ספג
 לחין סס טו"ט ע"ח
 ספיף שם ספיף טו :
 [כ"ב קבלט.]
 [וע"י תוס' ששכות ג'
 ד"ה מלוא וטוס' ונחיס
 פו. ד"ה מואב]
 ל"ה מ"י פ"ד מהלכות
 יבוס סלכא יט ספג
 עשין כ"ב טו"ט ע"ח ע"ט
 סימן קטע ספיף כ"ב
 כ"ב ס"ה :
 ל"ו ז מ"י שם סלכא י"ז
 טו"ט שם ספיף ג'
 ובסדר חליצה ספיף ט'
 ובפירוש סדר חליצה ספיף
 כ"ג :
 ל"ז ח מ"י שם טו"ט ע"ט
 שם סלכא חליצה
 ספיף ג' :
 ל"ח ט מ"י פ"ד מהלכות
 תגינה הל"א פ"ד ספג
 עשין רכז רכח רכע :
 [ע"י חוספות נמוח ג.
 ד"ה הא דעירא]
חוספות ישנים
 קב הקיטע דלאחר חליצה
 כשרה אלמא חשיב ליה
 מעל מני ר' מאיר דלא
 ענין דומיא דקתא שוק
 של עור דתנן הקיטע יולא
 בעבד כאלמלא של בגד
 [חליצה פסולת] אלמא
 ענין דומיא דתתא שוק
 וי"ל קטע רישא לסיפא
 וי"ל אמאי לא סריך היי
 עלה דמתניין דקתי
 כאלמלא חליצה פסולה
 אלמא ענין דומיא דתתא
 והדר תני סדל של טן
 חליצה כשרה אלמא לא
 עני דומיא דתתא וי"ל
 נמתני' ליכא לאחובס
 דעל ודאי מני לגטוי
 כי תנן סדל של טן
 חליצה כשרה נמתוס
 עור ולא שייך למסר
 עלה לפגול ולחיי כרית
 [ועוד קשיא] דהכא
 אחר של שטם חליצה
 כשרה אלמא מעל הוא
 ואמרינן במסכת יומא
 דכתיב אמרינן נפקי
 כיו"כ כמעל של שטם
 אלמא לאו מעל הוא וי"ל
 דשי מיני שטם סס
 (א) פ"ד' כ"ס' שבת פרק
 במה אשה דפ"ג ר' מאיר
 וי' וי"ב כתיב הקיטע ר'
 מאיר חשיב כמעל ומלכות
 הוא וי' וי"ב לא כתיב
 ליה כמעל ומשאוי הוא.
 וי"ח' כ"ס' וי"ח' קמח
 ל"ג' כ"ב כ"ב' אלמא
 ל"כ' מעל הוא ומחוס

פ"ס סלונתא דר' מאיר לא גזר דלמא נפיל ואחי לאחויי - ור' יוסי גזר דלמא נפיל ואחי לאחויי - וי"ל כיון דר' יוסי חייש
 דלמא נפיל ואחי לאחויי הוי מעל גדול שאינו יכול להלך בו ופסול לחליצה : רגלים פטו לבעלי קבין ודפוקים מן הראייה אלמא שוק לאו רגל הוא ולפיכך נגזר עליו מן האכטובא שפיר
 ונמתני' דר' יוסי חייש דלמא נפיל ואחי לאחויי הוי מעל גדול שאינו יכול להלך בו ופסול לחליצה : רגלים פטו לבעלי קבין ודפוקים מן הראייה אלמא שוק לאו רגל הוא ולפיכך נגזר עליו מן האכטובא שפיר